

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1643/2023
24.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Комрад“ Врање, чији је пуномоћник Горан Ристић, адвокат из ..., ради поништаја решења о удаљењу са рада, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4348/2022 од 12.01.2023. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4348/2022 од 12.01.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда Нишу Гж1 4348/2022 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 706/21 од 20.04.2022. године, усвојен је тужбени захтев тужиље, поништено решење о удаљењу са рада бр. .. од 09.10.2019. године и бр. .. од 10.01.2020. године, као незаконита, утврђено да је тужба тужиље поднета против туженог у делу у коме је тражено враћање на посао и радне задатке које је тужиља обављала пре доношења побијаних решења повучена и обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 141.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4348/2022 од 12.01.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда и одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се пониште, као незаконита решења о удаљењу са рада број .. од 09.10.2019. године и број .. од 10.01.2020. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка плати 202.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, а по оцени Врховног касационог суда потребно је да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се пониште, као незаконита решења туженог о удаљењу са рада од 09.10.2019. године и 10.01.2020. године, јер је утврђено да је тужени наведена решења донео у свему у складу са чланом 165. став 1. тачка 1. Закона о раду. По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права. Осим тога, тужила уз ревизију није доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој правној ствари.

С обзиром на то да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.11.2019. године, а тужбом се тражи да се пониште, као незаконита решења туженог о удаљењу са рада од 09.10.2019. године и 10.01.2020. године.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парницу из радних спорова.

Чланом 441. ЗПП прописано је да у парницама из радних спорова ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

С обзиром на то да се у овом случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужила тужбом тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није

заснивање, постојање или престанак радног односа, већ да се пониште, као незаконита решења туженог о удаљењу тужиље са рада, то ревизија тужиље није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда, међути, нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењују општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не у споровима у којима је посебном одредбом овог закона или посебним законом одређено да ревизија против одлуке те врсте и спорова није дозвољена.

Са напред наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић